

- a) z plombą lekarza weterynarii,
- b) z plombą wytwórcy,
- c) z deklaracją własnego wyrobu.

Przepis pkt. 4) wskazuje, że badanie na włośnię winno być zawsze przeprowadzane o ile lekarz weterynarii upoważniony do zakładania plomb uzna to za potrzebne. Badanie to nie wyklucza jednak badania szczegółowszego w przypadkach podejrzenia, jakichkolwiek wątpliwości lub wogóle uznania przez lekarza weterynaryjnego potrzeby takiego badania zgodnie z § 41 ust. 2 pkt. c.

Do § 40. Handlem określonym w rozumieniu niniejszego paragrafu są wszystkie typy przemysłu okrężnego, objęte działem III rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w szczególności art. 45, 50, 53 niezależnie od posiadania, względnie nieposiadania przez danego osobnika licencji na przemysł okrężny.

Zwraca się uwagę na konieczność przestrzegania zasadniczych postulatów czystości, w przypadkach handlu, o których mowa w ust. 2 i wydawania zezwoleń dla przypadków wyjątkowych, wówczas tylko o ile warunki te będą zachowane.

Do § 41. W celu zapewnienia dozorowi nad mięsem i jego przetworami fachowej kontroli we wszystkich kierunkach, władze dozoru powołują tam, gdzie okaże się to potrzebne, lekarzy weterynarii do współdziałania z lekarzami powiatowymi, wyznaczonymi do wykonywania dozoru w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o organizacji dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. 64, poz. 495). Współpraca ta nie wyklucza jednak pełnienia w tym dziale w zwykłym trybie obowiązków dozoru przez organa sanitarne władz dozoru, przewidzianych w art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

W związku z przepisami ust. 2 wyjaśnia się, że przez „czas przewozu” rozumie się moment przewozu do stacji przeznaczenia, to znaczy nie przewiduje się dokonywania sprawdzania w czasie trwania przewozu, lecz po nadejściu transportu do miejsca przeznaczenia.

Sprawdzanie transportów wyrobów wędliniarskich przewożonych kolejami lub statkami, powinno się z reguły odbywać na sta-

acjach lub przystaniach wodnych w miejscu wyładowania (przeznaczenia). W braku odpowiednich pomieszczeń na stacji (przystani) wyładkowej oraz w razie przewozu wyrobów wędliniarskich w inny sposób (na wozach, samochodach, w koszach w workach i t. p.) sprawdzanie powinno być dokonywane w specjalnie do tego celu urządzonych punktach badawczych (stacje trychinoskopowe), względnie w rzeźniach lub w halach mięsnych, zaopatrzonych w odpowiednie do tego celu urządzenia.

Kontrola przewidziana w ust. 3 ma na celu przeciwdziałanie dowozowi wyrobów wędliniarskich, nieodpowiadających przepisom ust. 1 § 39, przytem w razie podejrzenia, że wyroby te są nienależycie oznakowane (pieczęć, świadectwo) należy je poddać badaniu celem stwierdzenia, czy nadają się do wprowadzenia w obieg dla spożycia.

W razie stwierdzenia braku plomb lub uzasadnionego podejrzenia co do ich autentyczności (czy plomby są plombami lekarza weterynarii miejsca pochodzenia), wędliny powinny być w myśl ust. 7 § 39 zajęte. Z zajętego towaru powinny być pobrane próby i poddane badaniu w wyżej określonych miejscach. Wędliny, które na podstawie badania okażą się szkodliwe dla zdrowia i co do których zachodzi potrzeba usunięcia ich z obiegu podlegają zniszczeniu w myśl postanowienia ust. 3 art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), względnie uczynieniu ich niezdawnymi do spożycia dla ludzi w myśl ust. 4 art. 2) tego rozporządzenia.

Wędliny niezakwestjonowane w braku plomb, powinny być oplombowane przez lekarza weterynarii przed wprowadzeniem ich w obieg.

Do § 42. Wyjaśnia się, że z chwilą przejścia transportu mięsa lub przetworów mięsnych przez granice Państwa i załatwienia formalności, wypływających z przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 443) — mięso i przetwory mięsne zagraniczne, w obieg wprowadzone podpadają pod przepisy i rygory rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r.

To samo dotyczy towarów wyprodukowanych na obszarach, na których rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych nie obowiązuje (Województwo Śląskie, w m. Gdańsk).